हा पूर्णचन्द्रमुखि ! मत्तचकोरनेत्रे !

मामानताङ्गि ! परिहाय कुतो गतासि ।

गच्छ त्वमद्य ननु जीवित ! तूर्णमेव

दैवं कदर्थनपरं कृतकृत्यमस्तु ॥'

कार्यात्ययोपगमनं विरोधनमिति स्मृतम् ।

यथा वेण्याम्—'युधिष्ठिरः—

तीर्णे भीष्ममहोदधो, कथमपि द्योणानले 'निर्वते

तीर्णे भीष्ममहोद्धी, कथमि द्रोणानले 'निर्दृते कैर्णाशीनिषभोगिनि प्रशमिते, शस्ये च याते दिवम् । भीमेन प्रियसाहसेन रमसादस्पावशेषे जये सर्वे जीनितसंशयं वयममी वाचा समारोपिताः ॥' प्ररोचना तु विज्ञेया संहारार्थप्रदर्शिनी ॥ १०६॥ यथा वेण्याम्—'पाश्चालकः--अहं देवेन चक्रपाणिना सहितः।

(इत्युपकम्य ।) कृतं संदेहेन ।

पूर्यन्तां सिलेलेन रत्नकलशा राज्यामिषेकाय ते, कृष्णात्यन्तिचरोज्झिते तु कबरीबन्धे करोतु क्षणम् । रामे शांतकुठारमां खरकरे क्षत्रद्वमोच्छेदिनि, क्रोधान्धे च वृकोदरे परिपत्त्यांजी कुतः संशयः॥'

आहूय । 'हूतिराकारणाह्वानम्' इलमरः । कार्यात्ययस्य उपगमनं ज्ञापनम् ॥ संहारार्थस्य उपसंहियमाणप्रयोजनस्य प्रदर्शिनी प्रतिपादिका प्रोत्साहना । प्ररो

^{1.} निर्वृत इति । निर्वृते निर्वाणतां प्राप्ते इलर्थः ॥

^{2.} कर्णेति । कर्णे राघेय एव, आशिषि दंष्ट्रायां विषमस्य तार्टशो भोगी मुजगस्त-सिन् । 'आशिस्तालुगना दंष्ट्रा तया विद्धो न जीवति' इति । प्रषोदरादित्वाद्दीवैसलोपौ । केचिरवीकारान्तमाशीशब्दमाष्टः । 'आशीमिव कलामिन्दोः' इति राजशेखरः ॥

^{3.} कृष्णेति । कृष्णा द्रपदात्मजा ॥

^{4.} क्षणमिति । अधिवासनमाल्यग्रथनरूपमुत्सवमित्यर्थः ॥

^{5.} शातेति । शातः शाणादिना वीक्ष्णीकृतो यः कुठारः परशुस्तेन भास्तरो देदीप्य-मानः करो यस्य तादशे ॥

^{6.} परिपततीति । परिपतित साटोपं अमित । सप्तम्यन्तमेतत् ॥

^{?. &#}x27;सहितः' इति क-ख-पुत्तकयोर्नीखि. न. 'भापुर' क.